

Kuncová Lenka: Über die Adverbiale im Deutschen und im Tschechischen. FF UK Praha 2009, 105 stran + CD

Posudek diplomové práce

Předkládaná diplomová práce je kontrastivně vystavěným pojednáním o adverbálních v němčině a češtině, které podává syntetizující pohled na věc. Autorka vychází z popisu jevů v německých a českých gramatikách, který obohacuje o praktické srovnání výkladů z českých a německých učebnic němčiny. Tomuto odpovídá i členění práce do tří celků – pojetí adverbálií v německých gramatikách, pojetí v českých gramatikách a výklad v učebnicích. Další odborný diskurs nekodexové povahy (tj. mimo gramatiky) zahrnut není.

Domnívám se, že na tomto místě není úplně nutné věnovat se shrnutí obsahu práce, proto uvedu v podstatě několik málo poznámek k vybraným aspektům.

Oceňuji, že autorka věnovala určité pasáže gramatikografickým výkladům, které čtenáři pomáhají vytvořit si adekvátní očekávání, co lze (a proč) od které gramatiky čekat. Na práci je vidět, že se autorka snažila téma zpracovat na základě nejnovějších vydání mluvnic. Nabízí se otázka, proč tomu tak není v případě gramatiky P. Eisenberga (jeho Grundriss ve dvojdílné podobě vyšel v roce 2006) nebo Dudena (poslední sedmé vydání rovněž z roku 2006). Připouštím ovšem, že jejich dostupnost mohla být problematická.

Protože existuje tolik syntaxí, kolik je teorií této disciplíny, vznikají obtíže s terminologií toho kterého pojetí. Je pozitivní, že autorka tento problém nepřehlídí a že na str. 53 zrekonstruovala tabulku, která čtenáři poskytuje komfort při dohledávání adekvátních výrazů v používaných metajazycích.

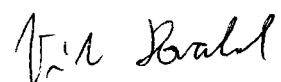
Z praktického hlediska je pro čtenáře, který se učí němčinu jako cizí jazyk, nejzajímavější asi třetí oddíl (str. 78 a násl.). Základním problémem bývá pro nerodilé mluvčí slovosled. Autorka na několika místech ve svém textu přímo či nepřímo reflektuje, že i z tohoto praktického důvodu je nutno např. rozlišovat mezi *Ergänzungen* a *Angaben*. Možná mohlo být v práci uvedeno více ukázek, které by méně zasvěcenému čtenáři rozdílly vysvětlily zřetelněji, což platí i pro příklad 292 na str. 90 o uplatňování pravidla tekamolo – tady konkrétně v tom smyslu, že mohly být zmíněny nějaké protipříklady.

Z hlediska jazykového je práce napsaná celkem čtivě a bez nadměrného množství chyb či překlepů. Čtenář sice narazí na pár nesrovnalostí, ty se ale drží v přijatelných mezích. Pár příkladů za všechny: na str. 86 chybí čárka v souvětí „Natürlich ist diese Problematik viel komplizierter als es hier angedeutet wird“, na str. 96 v „Ergänzung und Angabe sind Begriffe die eine allgemeine Bedeutung haben“. Na další drobnosti lze narazit na str. 88 „Vorteil der ausländischen Lehrbüchern“, na str. 89 „außer des Subjekts“, na téže straně níže pak na strukturu „sowie auch durch ein Substantiv mit bestimmten Artikel repräsentierten Objekte“ atd.

Práce je však celkově přehledná a zvláště ve své třetí části i z praktického hlediska užitečná. Doporučuji ji bez výhrad k obhajobě.

V Praze 17. května 2009

Vít Dovalil, Ph.D.

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FILOZOFICKÁ FAKULTA
Ústav germánských studií
oddělení germanistiky
Praha 1, nám. Jana Palacha 2, 116 38